

Книга пророка Йоїла і лаодикійська Церква адвентистів сьомого дня — Номер тридцять три

Jeff Pippenger

2026-01-21

Число тридцять три

За часу недільного закону сто сорок чотири тисячі пророчо зустрічаються з робітниками одинадцятої години. Сто сорок чотири тисячі вже запечатані й тоді закликають велику множину вийти з Вавилону та стати разом із ними на захист суботи сьомого дня. Суд над Божим домом завершується з настанням недільного закону, а відтак суд переходить до поган, до великої множини — іншої Божої отари. Сьомий розділ Об'явлення окреслює обидві групи, а в п'ятій печаті мученики Темних віків питають: «Доки?» — аж доки Бог не звершить суд над папською владою за їхнє мучеництво. Їм сказано спочити у своїх могилах, доки не доповниться друга група мучеників папського переслідування, і їм дано білі шати. Велика множина з сьомого розділу Об'явлення зодягнена в білі шати, бо вона представляє другу групу папських мучеників у близькій кризі недільного закону. Сьомий розділ Об'явлення та п'ята печать розглядають ці дві групи, як і церкви Смирни та Філадельфії. Смирна представляє мучеників останньої папської кривавої різанини, а Філадельфія — сто сорок чотири тисячі.

Петро перебуває в Кесарії Філіповій на третій годині, і після «шести днів», а не шести годин, він буде на межі недільного закону, який є дев'ятою годиною.

І після шести днів Ісус узяв Петра, Якова та Івана, брата його, і вивів їх на високу гору осібно. І преобразився перед ними: і обличчя Його засяяло, як сонце, а одежа Його стала білою, як світло. І ось з'явилися їм Мойсей і Ілля, що розмовляли з Ним. Матвія 17:1-3.

При недільному законі сто сорок чотири тисячі пророчо зустрічаються з великою громадою. Ілля представляє сто сорок чотири тисячі, які не скуштують смерті, а Мойсей представляє тих, хто помирає в Господі. Вони стоять із Христом при недільному законі, де Христос помазує Своє Царство слави, так само, як Він встановив Своє Царство благодаті на хресті. Якщо ви й далі тримаєтеся логіки, яку ми викладаємо у зв'язку з шестигодинним періодом від третьої до дев'ятої години, то необхідно побачити одну дуже особливу ілюстрацію.

Третя година Кесарії Філіппової є альфою омеги дев'ятої години Кесарії Приморської. Я зазначаю, що не через шість годин, а через шість днів Петро перебуває на Горі Преображення, що також ілюструє історію, яка кульмінує в недільному законі, який є дев'ятою годиною. Шестиденний період узгоджується із шестигодинним періодом, але лише як фрактал від Кесарії до Кесарії. Особливо примітним є те, що це явище — фрактал історії, який міститься всередині історії шестигодинного періоду, — є саме тим, що

відбувається, коли розглядати п'ятидесятницький період. Шість годин від смерті Христа до П'ятидесятниці є фракталом періоду від хреста до 34 р. по Р. Х., коли завершився священний тиждень і Євангеліє було звернене до язичників.

Тепер гордість і заздрість зачинили двері перед світлом. Якби звісткам, принесеним пастухами та мудрецьми, було повірено, це поставило б священників і рабинів у вкрай незавидне становище, спростувавши їхню претензію бути виразниками Божої істини. Ці вчені учителі не принизилися б до того, щоб учитися в тих, кого вони називали язичниками. Цього не могло бути, говорили вони, щоб Бог обминув їх, аби спілкуватися з неосвіченими пастухами чи необрізаними язичниками. Вони постановили виявити свою зневагу до звісток, які збуджували царя Ірода й увесь Єрусалим. Вони навіть не схотіли піти до Віфлеєма, щоб побачити, чи так це є. І вони наставляли народ вважати інтерес до Ісуса фанатичним збудженням. Тут почалося відкидання Христа священниками та рабинами. З цього моменту їхня гордість і впертість переросли у вкорінену ненависть до Спасителя. У той час як Бог відчиняв двері для язичників, юдейські провідники зачиняли двері для самих себе. Бажання віків, 62.

Посеред священної седмиці Христа було розп'ято. Через три з половиною роки потому Стефана було побито камінням, а Корнилій покликав Петра. Через три з половиною роки після Хреста випробувальний час для стародавнього Ізраїлю цілковито завершився. Тоді Стефан поглянув у небо й побачив Христа, який стояв; це є символом закриття випробувального часу у Даниїла, дванадцятому розділі, першому вірші. Двері для стародавнього Ізраїлю зачинилися, а для язичників відчинилися.

У період від смерті Христа о дев'ятій годині до смерті Стефана та покликання Петра о дев'ятій годині Корнилій і Стефан є двома свідками того, що тисяча двісті шістьдесят пророчих днів сповнилися. Від дев'ятої години смерті до дев'ятої години смерті минуло 1 260 пророчих днів. Проміжок від дев'ятої години смерті до дев'ятої години П'ятидесятниці означає фрактал 1 260 днів у проміжку п'ятдесяти двох днів.

Фрактал, яким був П'ятидесятницький період, перебуває на початку тих 1 260 днів, а наприкінці тих днів Петро пророко перебуває водночас у третю й дев'яту годину в Кесарії. Дві Кесарії репрезентують альфу й омегу пророчого шестигодинного періоду. У межах пророчого шестигодинного періоду двох Кесарій Петро подорожує шість днів і досягає гори Преображення. Гора репрезентує запечатлення, що кульмінує на недільному законі, де Церква Тріумфуюча піднесена понад усі гори. Ті шість днів репрезентують шестигодинний період від Кесарії до Кесарії й є фракталом усередині періоду, як і П'ятидесятницький період був фракталом на початку того самого сакрального періоду.

Початковий фрактал був сповненням весняних свят, пов'язаних із періодом П'ятидесятниці. Завершальний фрактал від Кесарії Пилипа до Гори Преображення також пророко пов'язаний зі священним тижнем. На Горі Отець промовив, як Він це зробив при Хрещенні Христа, і як Він мав промовити незадовго до Хреста. Отець вголос промовляв тричі від початку священного тижня аж до Хреста. Один раз — при Хрещенні, потім — на Горі Преображення, а потім Він промовив у тіні Хреста, що наближався.

Хрест є омегою 1 260 днів, що розпочалися Його хрещенням. Хрещення і хрест є конкретними віхами священного тижня дев'ятого розділу книги Даниїла, тим самим визначаючи Гору Преображення як частину священного тижня. Якщо перша і остання становлять віхи пророцтва про священний тиждень, то й середня віха з пророчої необхідності має так само становити віху цього пророцтва.

Хрещення — перший ангел; Гора Преображення — другий, а хрест — третій. На Горі Преображення Бог визначив Мойсея й Іллю як віхи церкви останку. Це застосування пов'язується тричленим символом Петра, Якова та Івана. Було три випадки, коли Ісус брав із Собою Петра, Якова та Івана. Першого разу це було воскресіння дочки Яїра, другого — Преображення, третього — Гефсиманія. Першого разу Петро, Яків та Іван стали свідками воскресіння дванадцятирічної діви.

І сталося, коли Ісус повернувся, люди з радістю прийняли Його, бо всі чекали Його. І ось прийшов чоловік, на ім'я Яїр, начальник синагоги; і, впавши до ніг Ісуса, благав Його, щоб Він увійшов до його дому; бо він мав одну-єдину дочку, близько дванадцяти років, і вона лежала при смерті. А коли Він ішов, народ тиснувся до Нього. Лука 8:40–42.

Ім'я Яїра означає «просвітитель» і «бути сьйливим та славним». Із трьох випадків, коли Петро, Яків та Іван були допущені Христом наодинці, це був перший випадок, і Яїр репрезентує першого ангела, який освітлює землю своєю славою. Дванадцятирічна дівка репрезентує дів, які мають бути воскресені як сто сорок чотири тисячі. Христос прибув до дому дочки-діви після Його зустрічі з жінкою, яка протягом дванадцяти років страждала від кровотечі.

І жінка, що дванадцять років страждала на кровотечу, яка витратила весь свій достаток на лікарів і не могла бути зцілена ніким, підійшла ззаду до Нього і доторкнулася до краю Його одежі; і негайно зупинилася її кровотеча. Луки 8:43, 44.

Спочатку згадується дванадцятилітня дівка, а в наступному вірші — жінка, що має кровотечу вже дванадцять років. Жінка страждала на кровотечу протягом усього життя цієї дівки. Ісус мав пройти повз жінку з кровотечею, щоб дістатися до дівки-доньки. Жінка уособлює звістку першого ангела, як вона представлена в посланні до Лаодикії. Христос мав ось-ось воскресити й повернути діву до життя, а хвора жінка, лаодикійська жінка, ще мала короткочасну можливість доторкнутися до Божества. Дитя символізує останнє покоління, і Ісус проходить повз недужу жінку, Лаодикію, щоб підняти діву останніх днів. Коли діву буде воскреслено, жінка або зцілена, або оминута.

Однією з характеристик першого ангела є страх, і існують два види страху.

Коли Він ще говорив, приходить хтось із дому начальника синагоги й каже йому: Дочка твоя померла; не турбуй Учителя. А Ісус, почувши це, відповів йому, кажучи: Не бійся; тільки віруй, і вона буде зцілена. Луки 8:49, 50.

Тоді Петро, Яків та Іван входять до кімнати, де воскресіння, символізоване хрещенням Христа, представляло наділення силою першого і третього ангелів. Гора Преображення —

це другий раз, коли Петро, Яків та Іван стають свідками. Гора Преображення — це другий ангел, а коли Христос повів тих самих учнів у Гетсиманію, це представляло третього ангела. На другому етапі, на Горі Преображення, відбувається «подвоєння», адже ця віха займає середнє місце серед трьох випадків, коли Отець промовляв. Перший був під час Його хрещення, що узгоджується з воскресінням дванадцятирічної діви, другий — Гора Преображення, а третій — безпосередньо перед хрестом. Три рази, коли Отець промовляв, і три випадки, коли троє учнів наодинці йшли з Ісусом, пов'язані між собою тим, що другою віхою в обох лініях є Гора Преображення.

І коли він увійшов у дім, не дозволив нікому ввійти, окрім Петра, Якова та Івана, і батька й матері дівчини. І всі плакали й оплакували її; але він сказав: Не плачте; вона не померла, а спить. І глузували з нього, знаючи, що вона померла. А він, виславши всіх, узяв її за руку і покликав, кажучи: Дівчино, встань. І дух її повернувся, і вона відразу встала; і він звелів дати їй їсти. І батьки її були вражені; але він наказав їм нікому не розповідати про те, що сталося. Лука 8:51-56.

Петро, Яків і Іван є свідками першого ангела при воскресінні Діви, що була заснула, як і Лазар. Коли вона пробудилася, негайно підвелася, і їй було дано поживу. Коли Ілля та Мойсей воскресають в одинадцятому розділі Об'явлення, вони негайно встають, а тоді Дух Святий виливається без міри, означаючи поживу Діви. Гора Преображення була через шість днів після Кесарії Филипової, за винятком оповіді Луки.

І сталося приблизно через вісім днів після цих слів, Він узяв Петра, Івана та Якова і зійшов на гору помолитися. І коли Він молився, вигляд Його обличчя перемінився, а одежа Його стала біла та сяйлива. І ось з Ним розмовляли двоє мужів — це були Мойсей та Ілля. Луки 9:28–30.

І Матвій, і Марко чітко кажуть: «після шести днів», а Лука каже «близько» восьми днів. Біблійні автори користувалися двома способами відліку часу: один називається інклюзивним, а інший — ексклюзивним. На перший погляд це може видаватися суперечностями, проте те, що Лука вживає «близько», свідчить, що він користується інклюзивним способом відліку, а коли Матвій і Марко кажуть: «після шести днів», вони тим самим означають, що рахували повні дні, ані день, яким починався восьмиденний період, ані день, яким завершувався восьмиденний період. Ця різниця породжує два числові символи того самого періоду: один — число вісім, інший — шість днів.

Два свідчення про шестиденний або восьмиденний період у розповіді від Кесарії Пилипа до Гори Преображення встановлюють, що в період, коли Христос запечатує сто сорок чотири тисячі, число вісім репрезентує вісім душ у Ноївому ковчезі, а шість — Філадельфійську, шосту церкву, якій призначено бути церквою, що є восьмою і від семи. Вони стають восьмою під час прославлення Мойсея, Іллі та Христа. Прославлення на горі також має прообраз у прославленні на горі в історії Мойсея.

Коли Мойсей зійшов на гору, він узяв із собою сімдесятьох старійшин та Ісуса Навина.

Тоді зійшли Мойсей і Аарон, Надав та Авігу, і сімдесят із старійшин Ізраїля. І вони бачили Бога Ізраїлевого; і під Його ногами було ніби мощення із сапфірового каменю, і ніби саме небо в ясності своїй. На вельмож синів Ізраїлевих Він не простягнув Своєї руки; також вони бачили Бога, і їли та пили. І сказав Господь до Мойсея: Зійди до Мене на гору і перебувай там; і Я дам тобі кам'яні таблиці, і закон, і заповіді, які Я написав, щоб ти навчав їх.

І встав Мойсей, і служитель його, Ісус Навин; і Мойсей піднявся на гору Божу. І сказав він старійшинам: Побудьте тут для нас, аж поки ми повернемося до вас; ось Аарон і Хур з вами; якщо хто матиме якусь справу, нехай приходять до них.

І Мойсей піднявся на гору, і хмара покрила гору. І слава Господня перебувала на горі Сінай, і хмара покривала її шість днів; а сьомого дня Він покликав Мойсея з-посеред хмари. І вид слави Господньої був, як вогонь, що пожирає, на вершині гори в очах синів Ізраїлевих. І Мойсей увійшов у середину хмари та піднявся на гору: і був Мойсей на горі сорок днів і сорок ночей. Вихід 24:9–18.

Першою ангельською вісткою було воскресіння доньки Яіра, що узгоджується з хрещенням Христа. Потім, через шість днів, настала Гора Преображення, яка є другим ангелом і привела до хреста, який є третім ангелом. Як другий ангел, Гора має подвійне свідчення, оскільки те, що Отець промовив на Горі, пов'язується з другою з трьох ліній. Три рази, коли Ісус брав із Собою лише Петра, Якова й Івана, і три рази, коли промовляв Отець, — обидві ці послідовності ідентифікують друге виявлення голосу Отця; а вдруге, коли Ісус узяв Петра, Якова й Івана, це була Гора Преображення. Друга віха Гори має подвійне свідчення голосу Отця і трьох учнів, бо друга вістка завжди позначає «подвоєння».

Шестигодинний період між вечірніми та ранковими жертвоприношеннями, який у Матвія та Марка представлено шістьма днями від Кесарії Филипової до Гори, представлено шістьма днями Мойсея, аж поки сьомого дня його не покличуть у хмару.

Лінія починається періодом очікування другого ангела, коли Мойсей повеліває сімдесятьом старійшинам «чекати», доки він повернеться. Перші шість днів у лінії ізольовані, але все ж становлять частину загальних 46 днів. Ці шість днів є періодом, що веде до третього випробування, представленого сорока днями. 46 днів символізують храм; шість днів — це шість годин від смерті Христа до П'ятидесятниці, шість годин від Його розп'яття до Його смерті, шість годин від Кесарії до Кесарії і шість годин від Петра в горниці до храму. Мойсей отримує Закон завіту і настанови щодо того, як звести храм. Хоча Біблія говорить, що ніхто не бачив Бога, старійшини «бачили Бога Ізраїля». Прославлення Бога на горі з Мойсеєм і старійшинами було прообразом прославлення на Горі Преображення. Обидва містять шестиденний період. Лінія Мойсея включає період очікування другого ангела і повні сорок шість днів, що представляють храм. Сорок днів, коли він отримував Закон, представляють запечаткування.

Петро був у Кесарії Пилипа о третій годині, у дорозі до Кесарії Приморської — о дев'ятій годині, і через шість до восьми днів він на Горі, перебуваючи із сімдесятьма Мойсеєвими

старійшинами, коли Він бачить видіння прославленого Господа, так само, як Даниїл у десятому розділі. Даниїл бачив Господа обличчям до обличчя, як і Гедеон та сімдесят старійшин. Гора Преображення — це місце, де лаодикійський рух ста сорока чотирьох тисяч перетворюється на філадельфійський рух ста сорока чотирьох тисяч. Вони стають восьмою церквою, що є шостою церквою; отже, ми бачимо шість днів і вісім днів.

Шість годин від розп'яття до Його смерті, шість годин П'ятидесятниці, шість годин від Кесарії до Кесарії, шість днів до гори Преображення і шість днів Мойсея, що привели до сорока днів, — це одна й та сама лінія. Між Кесарією Філіпповою, тобто Паніумом, і недільним законом запечатуються сто сорок чотири тисячі. Це запечатання спричиняє поділ.

І я, Даниїл, один бачив видіння; а люди, що були зі мною, не бачили видіння; але великий трепет упав на них, і вони повтікали, щоб сховатися. Даниїла 10:7.

Мойсей відділився від старійшин, коли сказав: «Зачекайте нас тут, доки ми знову не повернемося до вас». Мойсей відділився від сімдесятьох у час очікування, і сімдесят тижнів становлять випробувальний час для колишнього завітного народу. Коли закінчився сімдесятий тиждень, а той сімдесятий тиждень був священним тижнем, у який Христос підтвердив завіт з багатьма, тоді Христос остаточно відділився від колишнього завітного народу. Період, упродовж якого колишній завітний народ міг розв'язати своє питання крові, що для них означало віру в те, ніби вони спасенні кров'ю Авраамовою, скінчився, і дівиця дванадцяти літ була воскресена для служіння. Як тільки розпочався час очікування, Мойсей одержав закон завіту та настанови щодо зведення храму.

Коли Петро, Яків та Іван перебували на горі, запечатання Божого народу та їхнє подальше піднесення як стяг представляють тих людей завіту як храм ста сорока чотирьох тисяч. Тоді до того храму приєднуються працівники одинадцятої години.

Так говорить Господь: Додержуйте суду й чиніть правду, бо близьке Моє спасіння, щоб прийти, і Моя праведність — щоб відкритися. Блажен муж, що це чинить, і син людський, що тримається цього; що стереже суботу, щоб не занечистити її, і стримує свою руку від учинення всякого зла. І нехай не каже син чужинця, що прилучився до Господа: Господь зовсім відлучив мене від Свого народу; і нехай не каже скопець: Ось я дерево сухе. Бо так говорить Господь скопцям, які стережуть Мої суботи, і вибирають те, що до вподоби Мені, і тримаються Мого заповіту: Їм дам у Моїм домі та в межах Моїх мурів місце й ім'я краще, ніж синів і дочок; дам їм вічне ім'я, що не буде відтяте. І чужинців, що прилучаються до Господа, щоб служити Йому й любити Його, щоб бути Його рабами, кожного, хто стереже суботу, щоб не занечистити її, і тримається Мого заповіту, — їх Я приведу на Мою святу гору і звеселю їх у Моїм домі молитви; їхні всепалення та їхні жертви будуть приємні на Моєму жертovníку, бо Мій дім буде названий домом молитви для всіх народів.

Господь Бог, що збирає вигнанців Ізраїля, говорить: Ще зберу Я до нього інших, понад тих, що вже зібрані до нього. Ісаїя 56:1-8.

Петро, Яків та Іван, а також Мойсей, репрезентують «вигнанців Ізраїля», яких вигнали їхні брати, котрі їх ненавиділи.

Так говорить Господь: Небо — Мій престол, а земля — підніжок для Моїх ніг: де той дім, який ви будете для Мене? І де місце Мого відпочинку?

Бо все те Моя рука створила, і все те постало, — говорить Господь; але на цього Я спогляну: на вбогого й скрушеного духом, і хто тремтить перед Моїм словом. Хто заколює вола — немовби вбиває людину; хто приносить у жертву ягня — наче відтинає шию псові; хто приносить хлібну жертву — немовби приносить свинячу кров; хто воскурює ладан — наче благословляє ідола. Так, вони вибрали свої дороги, і їхня душа тішиться їхніми мерзотами. Я також виберу їхні омани й наведу на них їхні страхи, бо коли Я кликав — ніхто не відповідав, коли Я говорив — вони не слухали, а чинили зло в очах Моїх і вибирали те, в чому Я не мав уподобання.

Послухайте слово Господнє, ви, що тремтите перед Його словом; ваші брати, які ненавиділи вас, що вигнали вас заради Мого Імені, казали: «Нехай прославиться Господь», але Він явиться на вашу радість, а вони осоромляться. Ісаїя 66:1–5.

Слово "радість" у Писанні трапляється багаторазово й у різний спосіб, так само, як і слово "соромитися". У контексті Петрової звістки з книги Йоїла протиставлення сорому й радості є паралеллю, подібною до мудрих і нерозумних або до пшениці та куколю. Сором і радість у контексті Йоїла представляють тих, хто має єлей, тобто вістку пізнього дощу, на відміну від тих, хто його не має. Лише коли ви побачите цю деталь, ви зможете дійти глибшого значення слів: "Ваші брати, що ненавиділи вас, що вигнали вас заради мого імені". Ті брати — це ті, кого у Сполдинга і Магана, на сторінках першій і другій, названо "номінальними адвентистами, як Юда", які "зрадять нас католикам", "бо вони ненавиділи нас через суботу, бо не могли її спростувати". Ваші брати, що ненавидять вас, виганяють вас через вістку про суботу землі, про Мойсеєве "сім разів", яку неможливо спростувати. Суть тут у тому, що вас виганяють через доктринальну суперечку, "спір", як називає це Ісаїя, і доктринальною суперечкою є вістка пізнього дощу.

Йоїл називає ту звістку "новим вином", і якщо ви маєте ту звістку, ви маєте радість. Якщо ж її не маєте, ви прокидаєтеся, як п'яниці у Йоїла, щоб побачити, що нове вино відняте від ваших уст. Тоді ви у пророчому значенні "посоромлені". Клас, що має єлей, має радість, а клас, що не має єлею, посоромлений. Єлей також є новим вином, і він пов'язаний із радістю. Ось чому Ісаїя каже: "Слухайте слово Господнє." Один клас обирає слухати, а інший не дослухається до звуку сурми. Ісаїя конкретно окреслює клас, що слухає, коли стверджує: "ви, що тремтите перед Його словом." Господь збирає тих, кого було вигнано через звістку, що прийшла 11 вересня, а за недільного закону Він збирає євнухів Ісаї, які представлені як сухі дерева. Якщо вони триматимуться завіту, вони вже не будуть відділені від Божої святої гори.

Євнух або сухе дерево символізують смерть. Євнух не здатний породжувати потомство, а сухе дерево позбавлене життя. Обітниця полягає в тому, що якщо ті язичники, або

робітники одинадцятої години, приймуть завіт, представлений Суботою, вони матимуть синів і дочок. Спершу Він збирає вигнанців Ізраїля, потім підносить тих вигнанців як знамено, а тоді збирає інше Своє стадо. Перше й друге зібрання репрезентують період від 9/11 до недільного закону, коли Дух Святий окроплює, а також період від недільного закону до того, як постане Михаїл і пізній дощ виллється без міри. В обох періодах пізній дощ є посланням, яке, якщо його маєш, приносить радість, а якщо не маєш — приносить сором.

Євангеліє від Матвія поділене на три лінії, що репрезентують трьох ангелів чотирнадцятого розділу Одкровення. Кожна з трьох ліній також містить фрактали трьох ангелів. Друга лінія, від одинадцятого розділу до двадцять другого, є центром, бо це другий ангел, розміщений між першим і третім ангелами. Євангеліє від Матвія саме по собі є центральною лінією, коли ми розглядаємо розділи з одинадцятого по двадцять другий у контексті завітних розділів Буття та Одкровення.

Центр дванадцяти завітних розділів припадає на Євангеліє від Матвія, а середня лінія з трьох ліній у Матвія міститься в тих самих дванадцяти розділах. Центром тих дванадцяти розділів є запечаткування ста сорока чотирьох тисяч. Ця центральна точка представлена трьома віршами, які співвідносні з трьома центральними віршами дванадцяти завітних розділів Книги Буття та Книги Об'явлення.

Петро є центральною точкою центральної точки центральної точки, і він уособлює першу й останню християнську наречену. Це є підпис Альфи й Омеги. Палмоні також позначив зміну імені Петра Своім підписом, коли задумав загадку імені Петра англійською мовою. Ісус говорив із Петром єврейською мовою, і розмову було записано грецькою, а згодом передано англійською. Англійською Палмоні назвав Петра, використавши 16-ту літеру англійського алфавіту, за якою йде 5-та, за нею 20-та, за нею 5-та, за нею 18-та, цілком знаючи, що, як Палмоні, Він створював ім'я, яке перейде з єврейської до грецької, а потім до англійської. Він також задумав, щоб англійське ім'я дозволяло загадку множення тих п'яти літер, аби досягти числа сто сорок чотири тисячі. Палмоні, який також є Першим і Останнім, установив, щоб першою з тих п'яти і останньою з тих п'яти англійських літер, що складають ім'я Peter, були 16-та і 18-та літери, бо ім'я Peter мало з'явитися в Матея 16:18.

Попри все це щодо Петра, нам усе ж належить звернутися до «золотої пропорції». Золота пропорція представлена в Матвія 16:18, адже відношення становить 1,618. Золота пропорція пов'язана з фракталами природи, і коли Палмоні знаходить Петра в Матвія 16:18, Палмоні вказує, що пророчий ключ, покладений на рамено Еліякіма в Ісаї 22:22, а також пророчі ключі, дані Петрові та церкві в цьому уривку, містять пророчі фрактали.

Від Кесарії Філіппової о третій годині до Кесарії Приморської о дев'ятій годині становить фрактал від третьої години, коли Христа було розп'ято, до дев'ятої години, коли Корнилій послав по Петра. П'ятдесятиницький період від третьої години розп'яття до Петра у храмі на П'ятдесятиницю о дев'ятій годині є фракталом 1 260 днів від Хреста до Корнилія. Три рази Отець промовляв — це фрактал трьох ангелів, як і три рази, коли Ісус брав лише Петра, Якова та Івана. Пророча інформація, закодована у віршах, де Петро ілюструє сто сорок

чотири тисячі, є такою ж глибокою, як будь-яка істина, яка коли-небудь існувала, і все ж ми ще не розмістили Петра при Паніумі в одинадцятому розділі Даниїла.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

Петро, апостол Ісуса Христа, — переселенням, розсіяним по Понту, Галатії, Каппадокії, Азії та Віфінії, обраним за напередзнанням Бога Отця, через освячення Духа, до послуху й окроплення кров'ю Ісуса Христа: Благодать вам і мир нехай примножаться. Благословенний Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, який за своєю великою милістю відродив нас знову до живої надії через воскресіння Ісуса Христа з мертвих, до спадщини нетлінної, непорочної й нев'янучої, збереженої на небесах для вас, які силою Божою бережені через віру для спасіння, готового відкритися в останній час.

У цьому ви вельми радієте, хоч нині, на деякий час, якщо потрібно, ви засмучені різноманітними випробуваннями, щоб випробуваність вашої віри, набагато дорожча від золота, що гине, хоч воно й випробовується вогнем, виявилася на хвалу, честь і славу при з'явленні Ісуса Христа; Якого, не бачивши, ви любите; у Нього, хоч нині Його не бачите, але віруючи, ви радієте радістю невимовною і сповненою слави, досягаючи кінця вашої віри, а саме спасіння душ ваших.

Про яке спасіння допитувалися й ретельно досліджували пророки, що пророкували про благодать, призначену вам, — досліджуючи, на який або на який саме час вказував Дух Христов, що перебував у них, коли задалегідь свідчив про Христові страждання та славу, що мала по них настати. Їм було відкрито, що не собі самим, а нам вони служили тим, що нині сповіщено вам тими, які проповідували вам Євангеліє Святим Духом, з неба посланим; у що й ангели бажають заглянути.

Тому підпережіть чресла вашого розуму, будьте тверезі й покладайте цілковиту надію на благодать, що буде вам принесена при об'явленні Ісуса Христа; як слухняні діти, не уподібнюйтеся колишнім пожадливістям у вашому невіданні; але як Святий Той, Хто покликав вас, так і самі будьте святі в усякому поведженні; бо написано: Будьте святі, бо Я святий.

І коли ви призиваєте Отця, Який, не віддаючи нікому переваги, судить кожного за його ділами, провадьте час вашого тимчасового перебування тут у страху; знаючи, що ви викуплені не тлінними речами — сріблом чи золотом — від вашого марного способу життя, отриманого від батьківського передання, але дорогоцінною Кров'ю Христа, як Агнця без вади й без плями; Який справді був наперед визначений перед закладенням світу, але об'явлений у ці останні часи для вас, що через Нього віруєте в Бога, Який воскресив Його з мертвих і дав Йому славу, щоб віра ваша й надія були на Бога. Оскільки ви очистили душі свої послухом істині через Духа до нелицемірної братньої любови, то любіть один одного від чистого серця палко; відроджені не з тлінного насіння, але з нетлінного — через Боже Слово, що живе й перебуває повіки. Бо всяка плоть — як трава, і вся слава людська — як квітка трави: трава засихає, і квітка її опадає; але Слово Господнє перебуває повіки. А це є те Слово, що благовістям звіщено вам. 1 Петра 1:1–25.